

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București. Călea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 30 Septemvrie v. 1893 expiră abonamentele pe luna Septemvrie și pe cuartatul III.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lunii după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.
Abonamentul trilateral costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

Infrățirea româno-slovacă.

Cu mare bucurie am luat act despre frumoasa sărbătoare, descrisă în raportul publicat în nrii precedenți, al tinerilor noștri universitari din Budapesta. Cu mândrie am văzut din acel raport, că tinerimea noastră academică și în prezent ca și în trecut, este așa cum trebuie să fie, este pătrunsă și condusă de idealurile naționale, care singure dau unui popor garanția viitorului.

În toate țările civilizate, și la toate popoarele cu aspirațiuni de cultură rolul tinerimii culte este unul, sublim și clar definit. Ea are menirea să fie stegarul și înainte mergătorul ideilor celor mai înalte, celor mai generoase, care trebuie să încălzească și să călăuzească întreg poporul pe calea progresului și a menirii sale istorice. Pe când generația mai vîrstnică este ținută să poarte

greul luptei cu miseriile zilei, și numai câțiva aleși din mijlocul ei au menirea de a plămădi din factorii și împrejurările situației date idealurile și aspirațiunile viitorului, îmbrășoșază cu căldură proprie numai ei ideile cele noue și cu farmecul și poezia tinereții le propagă și le duce la biruință.

Împlinindu-și cu scumpătate rolul său predestinat, în toate epocile mari ale dezvoltării omenești, tinerimea cultă conștie de chemarea sa a fost factorul de căpetenie al triumfului. Avem și în istoria noastră românească dovezi mărețe despre grandioase succese de care este capabilă tinerimea cultă, integră și însuflețită. Deșteptarea națională a României, unirea și emanciparea ei se datorește în prima linie focului sacru ce tinerimea de pe vremuri a știut să inspire țării întregi. Chiar și la noi evenimentele epocii de entuziasm național din anii 1848/49 au fost mai ales opera tinerimii. Ear' în zilele noastre știut este cât de mare e partea ce tinerimea română are în lupta de emancipare a Românilor asuprași!

Cu satisfacție și mândrie constatăm că tinerimea noastră continuă a fi la înălțimea chemării sale! Ea simte pulsul timpului, cunoaște direcția cea adevărată a luptelor pentru supremul nostru ideal național, și poartă mândră și resolută steagul promițător al izbănădei înaintea poporului!

Una din cele mai salutare idei ale ultimei faze a luptelor noastre naționale este idea alianței naționalităților nemaghiare. Este adevărul recunoscut de cei mai buni ai noștri, că în lupta contra asupritorului comun naționalităților asuprași și amenințate în existența lor, li-se impune cu imperativă necesitate, să se apropie una de alta, să se înfrățescă, să se organizeze și să afle terenul, pe care să poată lupta împreună, apărându-și fiecare interesele sale speciale, dar' în același timp servind și marele interes comun al emancipării și libertății tuturor.

Abia dată în vileag această salutară idee, abia la începutul punerii sale în lucrare, tinerimea noastră academică a prins-o, a îmbrăcat-o în aureola entuziasmului, și acum o vedem cultivându-o cu scumpătate și lucrând cu toate puterile sale virginală întru realizarea ei. Sărbărea dela 13 l. e. n.

din Budapesta a studenților români și slovaci ne arată în cea mai frumoasă lumină acest îmbucurător lucru.

Îmbucurător din două puncte de vedere: Înainte de toate pentru-că idea alianței naționalităților asuprași în entuziasmul tinerimii culte își găsește cea mai sigură șansă a reușitei, și apoi pentru-că însuflețirea tinerimii, care totdeauna presimte cu adevărat profetic ce este bun și folositor, este cea mai sigură dovadă, că e bună și ducătoare la scop această idee.

Socotim deci ca merit incontestabil și mare, atât tinerimii noastre, cât și bravei tinerimi slovace, zelul cu care s'a pus în serviciul ideii de înfrățire a celor două popoare, bune și nenorocite, din care fac parte și care cu drag și cu nădejde vede pus viitorul lor în asemenea mâni.

Pășește numai înainte, vrednică tinerime, și în curând vei vedea cum cuvântul tău se va face trup și va da cele mai îmbelșugate roade! Cu deosebire încăt privește înfrățirea între Români și Slovaci, cu ajutorul lui D-zeu numai puțin vreme ne mai desparte de ținta dorințelor noastre și ale tale. Căci pe când tu, tinerime, propovăduiești entuziasmul, indispensabil pentru succesul cauzei, și bătrânii conducători ai popoarelor surori, întârziți prin entuziasmul tău, continuă cu lucrarea chibzuită și-și dau toată silința ca să realizeze idea atât de salutară pentru toți.

După cât cunoaștem noi afacerile, și sîntem în poziție de a le cunoaște bine, în foarte scurtă vreme alianța Românilor cu Slovaci va fi în toate privințele fapt împlinit și se va pune, întrucât nu s'a pus încă, pe terenul lucrării pozitive. Ear' după aceea conducătorii români și slovaci împreună, vor continua cu puteri unite demersurile deja inițiate pentru a câștiga în toată forma și pe toate celelalte popoare nemaghiare și a le angagea în lupta comună contra asupritorului comun.

Și în privința aceasta începutul este deja demult făcut, așa că putem avea legitime speranțe, că în scurtă vreme toate naționalitățile nemaghiare din regatul Sft. Stefan se vor găsi organizate într-un mare și puternic partid politic, susținut de covârșitoarea majoritate a populației statului. Ear' dela acest punct până la biruința desvîr-

sită a libertății tuturor, este evident că nu mai poate fi departe.

Ear' când vom fi ajunși odată acolo, tu tinerime academică de astăzi vei pute zice cu mândrie, că mare este partea ta în lucrarea săvîrșită!

La temniță! Redactorilor noștri Septimiu Albin, Alexandru Dordea și A. Balteș, fiind citați pentru ieri înaintea procuraturii de aici, li-s'a comunicat din partea subprocurorului contele N. Lázár, că au să se prezenteze la 6 Noemvrie n. a. c. la directorul închisorii de stat din Seghedin, ca să-și înceapă pedeapsa la care au fost condamnați. Dlui Ioan Russu-Șirianul aflându-se de present în afaceri private în părțile Aradului, a rămas să-și comunice după sosire același lucru.

Starea Drului Vasile Lucaciu.

Unui prieten de al nostru i-a succedat să pătrundă în Budapesta, colindând mai multe pușcării la iubitul nostru Lucaciu. El se află acum încă în Budapesta. Din 17 Septemvrie l-au mutat într-o pușcărie din Pesta, unde are o celulă mai cinstită, și a obținut permisiunea să-și aducă prânzul dintr-o restaurațiune. Durerea de ochi încă nu-i este vindecată, dar' merge spre bine. A slăbit mult truște, dar' sufletește este încă tot vigurosul erou, după-cum îl cunoșteam de mai înainte. Dorul de oamenii sei, de iubii sei, între care a trăit și pentru care s'a luptat și suferit acum l-a cuprins în toată puterea. Nu primește nici un ziar român, nici scrisori românești — toate îi sînt oprite. Despre ultimele evenimente din lupta noastră știe foarte puțin, și acelea din povestile numai. Rar se permite câte unui prieten să-l vadă, nu-i este însă permis să converseze românește, ci numai ungurește și în prezența inspectorului. Ti-se frînge inima de durere când te cugești la chinurile acele sufletești. Aproape patru luni mai are să stea în pușcărie și se gîste până în fund păharul amar al suferinței, de care i-s'a făcut parte pentru bărbăteasca-i ținută. În 12 Februarie 1894 se vor deschide porțile pușcării și apostolul va fi earăși între ai sei, dacă mintea iscoditoare a stăpînirii nu va pune la cale în grabă încă vre-un „proces maghiar“ contra lui.

Domnii Brote și Popovici în București.

Sub acest titlu „Românul“ dela 6/18 Octomvrie publică următorul prim-articol:

Ieri a sosit în capitala noastră domnii Eugen Brote, vice-președinte al partidului național de peste munți și Aurel C. Popovici, unul dintre principalii autori ai „Replicii“, condamnat la patru ani temniță de stat.

Urăm bine venire vrednicilor luptători ai cauzei naționale din Ardeal și Ungaria. Fie, iubii noștri oaspeți, incredințați, că fără deosebire de veieri politice, noi Români din regatul liber ti vom întimplina cu încredere și iubire. Pentru-că azi, când cestiunea ardeleană a ajuns într-o stare atât de acută și importantă, nici ei nici noi nu putem avea altă preocupare, decât ca umăr la umăr să căutăm a duce la bun sfîrșit lupta începută cu atîta energie și dusă cu atîta înțelepciune. Azi mai ales, când e vorba nu de scaparea din suferința a celor trei milioane Români din regatul ungar, ci de interese mari românești, atât lor cât și nouă ni-se impune o îndoită datorie, a nu desarma în fața loviturilor ungurești, a lupta solidari.

După-cum sîntem informați, vicepreședintele partidului național, dl Eug-n Brote, va sta timp îndelungat între noi. Scopul șederii sale este pe de o parte a ne da cele mai lumurite informațiuni asupra aspirațiilor și luptei fraților de dincolo, ear' pe de altă parte a transmite colegilor sei sentimentele cu care noi urmărim cauza lor.

Un lucru acesta pe cât de necesar pe atât de important. În adevăr se simțea demult trebuința, ca să avem în mijlocul nostru un membru al partidului național nu numai de valoare, dar' prin a căru activitate lupta națională să se pună pe un nou teren; fraților noștri asuprași să li-se dea puțința a spune și scrie tot, prin ce cred că folosesc cauzei române. Se impune acest lucru cu atât mai oșebit acum, când dintre ziarisții români pleacă cinci deodată la temnițele ungurești.

Prezența între noi a domnului Brote, care are atîtea merite la organizarea lăuntrică a partidului național este o garanție, că și lupta pusă acum pe un nou teren, va decurge cu aceeași bună organizație, care a caracterizat lupta ce d-s'a a dus-o dincolo.

Dorim din tot sufletul aceasta.

D. A. C. Popovici va sta și d-s'a în capitală, ear' apoi va pleca în străinătate, pentru a urma propaganda națională ce a inaugurat prin Replica.

În temniță nu se va duce!

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Pastel de toamnă.

Sînt ultimele zile călduroase, zile de toamnă înfălbentată de soarele arzător, care înainte de a-și lua rămas bun dela hemisfera încălzită, îi arată toată puterea dragostei sale. Este aproape solstițiul și astrele se rîngănesc dacă în adevăr vor trebui să continue calea vecinică în ocoale; dacă nu ar fi mai bine să stea locului, așa cum sînt uitate în brațele lui?

Nu se pot desprinde de îmbrășerile lui, căci încă odată învîpăiează de viață toată natura; tot ce trăiește și vegetează este pătruns de dragostea lui ferbinte; razele lui sînt aproape oblice și căldură este anormală, ultima făcără de viață înainte de amortirea naturii.

Cămpuri și codri se înveslesc în baia razelor lui, chiar frunza înroșită și îngălbenită în toată seria de nuanțe, uită că poartă culoarea, care-i marchează moartea și gustă neturburată sărutările ce soarele le pune pe buzele-i veștede.

Pășerile călătoare plec stoluri-stoluri pe cale de soare spre regiuni, unde nu sînt părăsite de el, ear' cele rămase cirpesc nemulțumite, căci abia își mai pot ascunde tainele lor în frunzișul rarit, ca o dantelă — a jour.

În cerc munții ard de razele înfocate, neclintiti, puternici rămân vecinic la postul lor de pază. Drept ca făclile stau brazii cu virfurile aprinse de flacăra soarelui, și în extas răspîndesc parfumul lor îmbătător. Plopii înalți de talie se leagănă a lene în

maiestatea lor; stejarul falnic întinde ramurile cele vînoase adăpostind pe fagul delicat, ear' căstanul încercat de fructe cu mîndrie își arată puterea lui productivă prin care renaște și se perpetuă. Pădurea este tapisată cu moi covoare de frunziș sau fin cernută cu un strat de acele care le scutură brazii. Tăcută și liniștită este poiana lor vecinică verde pe cât de albastră este bolta cerească întinsă asupra sa. Doar' fîntîna în patul ei de mîschiu verde, cu firul de apă cristalină, cănta eterna și uniformă a melodiei fără sfîrșit.

Cămpul se odihnește neted de munca verii, și numai ici-colo se ved răzoare de pămînt negru rîscolit, ca covoare groase aruncate de-alungul, în schimb cu pășuni moi, ca catifeaua, de culoarea verde a smaragdului. Aerul este mai transparent decît ori în ce alt anotimp și da ochiului limite mai întinse, și neșățios abia se poate opri la cercul roșu și aurii al orizontului.

Vărgi late de lumină inundează lunci și lanuri, așa că umbră nu e. Ca un copil răsfățat soarele se străcoară în toate colțurile ascunse, rîscolind și luminând mii de atome în drumul său. Neastîmpărat și cochet se ogîndă în vălele și isvoare, ear' ele mîndre de isbînda lor fi rîscolind chipul și razele lui în colorile cele mai frumoase. Pe nesimțite se furișează în toate inimile omenești, făcîndu-le să uite amărăciunile zilnice, stoarce zimbete de mulțumire.

Mai greu se desparte soarele de grădina cu flori, care strălucia încă odată în toată podoaba ei. Cele mai frumoase roze înfloriră încă odată, drept recunoștința zilelor

frumoase, și juvaerile ei, mîile de picături de rouă, la sosirea soarelui străluciau ca briliante. Nimeni nu conturba dragostea lor, doar' insectele se grăbiau să trăiească, căci puțin zile mai erau rămase, până când trebuia să-și pună mîșca lor nesimțitoare și rigidă pentru somnul letargic. Erau neastîmpărați gîndăciii, căci cerșiau parfumul deli roze, și micul paijen verde, aproape invisibil torcea în marea de soare fire lungi și impense relativ cu micimea lui. Era conștiu de lucrarea lui, se supunea cu plăcere muncii, legii universale de pe acest pămînt, unica care poate asigura fecunditatea. Firul se făcea tot mai lung și el pîndea vre-o biată musculiță care s'ar pute încălci în firul său.

Struggle for life — lupta pentru existență, prada se rîrise, și nu se temea că el însuși la rîndul său era pîndit de alt paijen mai mare

Avînd însă zece ochi, zărește pericolul, însă unde era să se refugieze? Este ordin în legea naturii, fiecare specie se păstrează. În ajutorul miciei insecte veni blîndul zefir, cel mai mic din frații vîntului. De brațele lui moi firul lung găsi sprijin și cu el micul paijen. În plină siguranță plecară împreună prin văi și pe coline, legîndu-se prin aerul călduț. Ce fericită era mica insectă în plimbările rîsfățate, căci zefirul îl ridica acum la înălțimi vertiginoase arătîndu-i norii și locuința lui, acum îl cobora lin până aproape de pămînt atingînd în sborul lor cete de copii, care se jucau la soare și se trudeau să prînda firele de paijen.

Bătrânii însă știau că aceste fire erau semnul care le arăta că vara se ducea și of-

tau cu durere după zilele trecute, căci vedeau în ele ogînda vieții lor, știind că și zilele lor erau pe sfîrșite. Nicăiri nu se manifestază cu atîta claritate imaginea vieții omenești ca în regiunile stemperate, căci cu toamna se manifestează moartea individului, ear' cu primăvara renașterea și continuitatea vieții omenești.

Însă din ce în ce razele soarelui deveniau mai pezișe, pe nesimțite se depărtau de pămînt. Zefirul s'îmfi mai întăiu că misiunea sa era terminată, că trebuia să facă loc fraților sei șglobii care puteau suporta răceala pămîntului și se luptau cu dealuri și cu stînci.

Cît de greu ti venia să plece spre casă? Cui era să lase pe micul paijen? Trebuia să-și caute un adapost.

Plecă în lumea mare grăbit și-și caute prieteni. Trecu prin luncă și caute adapost la flori. Însă aceste efemere periseră pe rînd. Nu mai erau nici clopoței, nici schînteioare roșii ca flacăra rîsunării; periseră lăcrămioarele și marguerita, oracolul iubirii; se ascuse iasomia cu parfumul ei suav ca dragostea secretă și simzenia tristă și vindecătoare perise împreună cu balsamina galbină atât de simțitoare, că se risipește dacă este atînsă.

Nu mai găsia zefirul nici ierburii, prieteni de încredere cum era „vâscul“ atât de sacru chiar străbunilor noștri pentru puterea ce o are să ajute la învingerea ori-căru obstacol.

Plecă la erica, căreia ti place singurătatea, nu o mai găsi însă nici pe ea. Totul se prefăcuse în sîmînțe și se ascunse în straturile de pămînt.

Plecă spre cîmp, nici acolo nu mai era floarea grăului ascunsă între spice, simbolul prosperității, îmbrăcată în haină albastră, ca picături mari căzute din bolta cerească. Doar' coastele văilor se mîndrau încă în culoarea heliotropă a rușcelor, fantomele iernii.

În ultima speranță ajunse zefirul ostenit la grădina, și din depărtare zări pe trainica și înalta georgină, mîndră că resista răcoarei; ei putea să-și încredințeze pe micul insect. Cu cea mai mare bunăvoință primi propunerea zefirului, ospitală cum era, își deschise sinul și ascundă pe micul paijen, apărîndu-l astfel de frig și de îngheț.

Însă paijenul depus pe floare nu voia să se descurce de zefir, nu voia să între în sinul florei, nu voia să fie scutit. Rămase afară pe coroana georginei ca să se uite după zefir până când se urca la nori. Trist se înfășura în firul său tors, ghemuit cu ochii ațintiți urmărirea calea zefirului. Nu simția nici frigul, nici durerea, nu vedea că foile georginei din ce în ce se veștejiau, el sta încremenit și visa. Visa de sborul nebun ce făcuse cu zefirul, de parfumul florilor și de roua dimineții cu care îl nutria, de brazde lungi de soare, de grădina, în care își întinșese firul vieții, de brațele lui ale zefirului.

Zefirul însă din înălțime vedea că mica insectă era visul morții și de durere vîrsa lacrimi. Prima lui lacrimă care pică pe pămînt, era pentru paijen, și până jos se prefăcu într-un fulg alb de zăpadă, acoperind ca cu un giolgiu pe micul paijen, pe urmă pe georgina și apoi întreg pămîntul. Sulfina. D. Sulfina. D.

Ar fi fost o crimă națională să se ducă, să curme frumoasa luptă începută. Au stat și stau destui luptători români în temniță: acolo e Lucaci, acolo sînt Albini, Rusu Șiraniul, Roman, Dordea și Baltes. Azi e de prisos a mai da pușcăriilor ungurești jertfe. Azi lupta trebuie pusă pe alt teren, și pe acesta trebuie concentrate toate forțele. Ear' dl Popovici va fi pe acest teren o forță de valoare.

Eată de ce noi salutăm de bunăvoință pe iubiiții oaspeți, eată de ce noi punem cele mai mari speranțe în lupta, pe care dînșii vor desvolta-o aici, pe pământul liber al României.

Aderență condamnaților nostri.

Stimaților condamnați dela „Tribuna”.

De zece ani, de când apare valorosul nostru ziar „Tribuna”, V'ati ținut de cea mai sfântă datorință, ca să lămuriți pe frații noștri de pe la sate asupra mersului lucrurilor, să-i țineți mereu în cunoștință despre greutățile ce întîmpină neamul nostru în nisuițu lui de înaintare, și să le dați socoteală despre faptele D-Voastre, ca să-i întăriți în credință, că țineți prea mult a fi vrednici de iubirea și de încrederea lor.

Și într'adevăr ați și desvilit stindardul națiunii române, la care privește cu simpatie întreaga Europă, excepționând numai descendenții lui Árpád și ai lui Atila, care în loc de a ne rebonifica pe noi Români pentru sprijinul ce li-l-am oferit în toate timpurile, ei ne privesc pe toate terenele vieții noastre.

Dar' credem, iubiiții noștri eroi, și credința noastră dreaptă este, căci dacă până acum ați adus atâtea jertfe pe altarul scumpului și mult încercatului nostru neam românesc, tot cu același curaj și bărbăție vitejească Veți apăra și de aci înainte cauza și juste drepturi ale nobilului popor român.

Nu Vê pese de pușcăriia ungurească, ca leului de o muscă, căci simțiți înimă Voastră că tresare și se bate, căci simțiți în pieptul vostru un dor sfânt și românesc!

Noi Vê zicem:

Voi V'ati împlinit chemarea și sfânta dato-

rință,

Când pentru-al nații bine cu glorie V'ati luptat.

Păstrând viitorului modelul de credință,

Ce patria ni-l cere și-augustul Împărat!

De sub Detunată, 4 Oct. 1893.

Iovu Băbuț, preot; Ioan Muntean, George Lupu,

Aurel Al. Lazăr, Ioan Naicu, David Ioan Graf, Ioan David Drăgan.

Situația în Austria.

Știrile mai noue ce sosesc din Viena prezintă situația în Austria ca foarte critică. În urma rezistenței ce întîmpină proiectul de lege despre reforma electorală la Poloni, germano-liberali și conservatori, se crede că contele Taaffe va fi silit să-și dea demisiunea. Se asigură chiar,

că contele Taaffe și-ar fi prezentat deja demisiunea cu prilejul venirii sale la Budapesta. Pentru formarea noului cabinet contele Taaffe ar fi propus M. Sale pe baronul Chlumecy, președintele camerei deputaților. În general se crede însă, că M. Sa nu va primi demisiunea contelei Taaffe și îl va însărcina tot pe dînsul cu formarea noului cabinet. Aceasta se va face numai după-ce se va fi dizolvat Reichsrath-ul. La cas că va isbuti formarea cabinetului, atunci ministrii baron Gauts, contele Falkenhayn, Steinhach și cavaler de Zaleski vor eși din acela. Din toate acestea nu se știe însă nimic pozitiv până acum.

Ge privește proiectul de lege despre reforma electorală, acesta se va prezenta și noiei camere și anume cu astfel de amendamente, că toate partidele vor fi pe deplin mulțumite. La tot cazul însă guvernul nu va schimba întru nimic esența proiectului. Cluburilor le stău zilele, polone și a conservatorilor au ținut zilele acestea conferențe, în care au hotărît să iee poziție hotărîtă față cu proiectul. Cu toate acestea se crede, că atât polonii cât și conservatorii ar fi aplicați să intre în negocierii cu guvernul. Hotărârile cluburilor au fost comunicate și M. Sale. Președintele Chlumetzky a venit adecă la Budapesta, spre a se prezenta M. Sale înainte de deschiderea sesiunii parlamentare și în același timp a raporta despre dispoziția ce domnește în parlament.

Scrisoarea regelui Carol

cătră

domnul Lascăr Catargiu.

„Monitorul Oficial” al României publică următoarea scrisoare a M. Sale regelui Carol, cătră domnul ministru-președinte Lascăr Catargiu, din incidentul nașterii prințului Carol:

„Scumpul Meu președinte al consiliului!

„Fericita naștere a unui principe în Casa Noastră îndeplinește o dorință scumpă inimii Noastre. Îndoit de mare însă Ni-a fost bucuria când am văzut cu ce căldură ea a fost împărtășită de întregul popor român. Din toate părțile mărturisit au adese de felicitări Ni-au măturisit în adese multe mirele sufletescă cu care s'a primit vestea acestui însemnat eveniment. Neputînd mulțumii fiecărui în parte, după-cum am dorit, îndeplinim o dulce îndatorire rugându-vă, scumpul Meu președinte al consiliului, a exprima autorităților, diferitelor instituții și societăți, ca și tuturor persoanelor private, domni și doamne, din partea Noastră și din partea principelui și principesei României, căt sîntem de mișcați și recunoscători pentru această nouă și scumpă dovadă de dragoste cu care poporul român știe a încunjuira pe familia sa domitoare în zilele de fericire, ca și în cele de restriște.

„Facă bunul Dumnezeu ca frumoasele urări, ce s'au adus în jurul leagănelui principelui nou născut, să se îndeplinească spre binele și mărirea scumpei Noastre țeri.

„Primiți, scumpul Meu președinte al consiliului, încredințarea afecțiunii ce Vê păstrez.

„Castel Peleș, în 5 Octomvrie 1893.

„Carol”.

Rușii în Paris.

Ambasadorul rusesc br. Mohrenheim dete un banchet în onoarea ministrilor și a oaspeților ruși. Ambasadorul ridică un toast pentru președintele Carnot și pentru ministrul președinte Dupuy, precum și pentru împăratul și împărăteasa Rusiei.

Generalul Saușsier, comandantul armatei franceze, primind pe admiralul Avelane, zise: „Dacă armata nu-și poate manifesta sentimentele ei în mod lărmuitor, cu toate acestea este prăvălă de aceleași sentimente, ca toți francezii, pentru-ca să primească s'erbătorește pe oaspeții și amicii noștri.” Admiralul răspunde emoționat prin cuvinte călduroase.

Oi unde se auză oaspeții ruși în public sînt primiți cu strigăte de „Vive la Russie!” la ceea-ce ei răspund cu „Vive la France!”

Primarul capitalei s'erbăie Belgrad a telegrafat următoarele: „Cetățenii Belgradului și-au ațintit privirile spre Paris, unde fraternizează două națiuni mari și nobile, amice cu S'erbii și se alătură cu tot sufletul la bucuria Francezilor. Ei salută din adîncul inimii lor slave pe Parisieni și pe oaspeții lui. Trăească Franca! Trăească Rusia!”

La această răspunde președintele consiliului municipal al Parisului: „Adînc mișcat prin sentimentele exprimate de cătră municipalitatea și cetățenii Belgradului, salută consiliul municipal al Parisului din adîncul inimii pe națiunea s'erbăie amică cu Rusia și cu Franca!”

O mulțime de școlari din Franca au trimis și camarazilor lor ruși din Petersburg felicitări călduroase. Ministrul rusesc al instrucțiunii publice în urma aceasta a trimis ministrului francez de instrucțiune o telegramă, în care mulțumește în numele școlărilor ruși. Telegrama aceasta se încheie cu cuvintele: „Toți se roagă ferbinte la Dumnezeu ca sentimentele de afecțiune și de iubire de pace, care însuflețesc pe guvernul francez și pe cel rusesc, să prindă rădăcini adînci în inimile tinerei generațiuni a ambelor popoare.”

În atelierul de mărfuri Louvre li-s'a făcut oaspeților ruși mari ovațiuni, fetele de acolo le strînsă mîna, ear' oficerii ruși le sărutară pe obraji. Rușii părăsiră atelierul strigînd: „Vivent les jolies Parisiennes.”

În onoarea oaspeților ruși s'a dat în ministerul de externe un dejun, la care a luat parte și personalul ambasadei rusești. Ministrul Develle ridică un toast pentru Țarul Rusiei și pentru familia sa. Ambasadorul Mohrenheim bea în sănătatea lui Carnot și pentru Franca. Avelane țină un toast pentru marina franceză.

Comitetul festiv al presei îl bineventă alaltăieri pe admiralul Avelane și îl invită la reprezentarea de gală dela operă.

Admiralul Avelane în 19 Octomvrie după amiază vizită pe arhiepiscopul din Paris și

apoi pe mareșalul Canrobert. Acesta zise, că în Crimă admirat curajul și spiritul cavaleresc al armatei rusești. Acolo a învățat să o respecte și să o iubească. Dînsul aminti apoi afecțiunea sa intimă cu Țarul Alexandru II. Admiralul Avelane mulțumi cu căldură. Mareșalul Canrobert strînsă mîna tuturor oficerilor rusești. Mai tîrziu mareșalul reînnoia vizita lui Avelane.

Seara s'a dat un dineu în hotelul dela Ville, la care a luat parte și președintele Carnot, care toastă pentru Țarul și Țarevna, precum și pentru familia împărătească. La aceste toast rusești. Mohrenheim. Președintele consiliului municipal al Parisului beu în sănătatea poporului rusesc, la care Avelane răspunde, accentuînd afecțiunea între Rusia și Franca.

Întregă presa europeană se ocupă cu s'erbările franco-ruse. Eată câteva voci:

„Vossische Zeitung” constată că mitralul rusesc al admiralului Avelane cu multă grijă ori-ce cuvînt provocător față cu tripla alianță și cu Anglia.

„National-Zeitung” pretinde, că această moderațiune franceză este rezultatul unor duși de apă rece veniți dela Petersburg, dar' că Francezii, care violentează adevăratele lor sentimente, nu vor întăria de a și-le manifesta.

„Berliner Tageblatt” spune, că nici un incident nu este de semnalat, dar' că marinarii ruși vor pune piciorul pe pământul francez S'ambătă, înseamnă prin aceasta că atunci s'ar pută foarte bine produce incidente.

„Monteur de Rome” cu privire la s'erbările dela Toulon spune, că cu timpul tripla alianță se va disolva ca un sindicat de combinațiuni și de temeri, pe când pactul franco-rus este forțialmente invincibil, fiind basat pe o comunitate de interese și de sentimente.

„Daily Cronicle” consacră s'erbările franco-ruse un articol de fond care începe astfel:

„Sosirea flotei ruse la Toulon este un fapt desvîrșit și poporul francez se poate felicita pentru o primire plină de grația și curtenia sa obișnuite. Din punctul de vedere al ceremoniilor, nimic în Europa modernă nu poate fi comparat cu demonstrațiile franceze. Instinctul frumosului ordoonat în viața publică este un ce aproape exclusiv francez și când Franca se consacră cu, totul la opere de felul acesta, întrebînd în același timp instinctul ei artistic, ajunge a produce un rezultat de un incomparabil efect pitoresc.”

Ziarul radical reamintește apoi îndelunga izolare a Francei, modul în care ea a redobîndit ascendentul ei intelectual și puterea ei materială în Europa, și constată cu plăcere că unirea Francei cu Rusia, sub forma actuală, este o chezișie pentru pace.

Marele pericol, pentru situațiunea generală, i-se pare că residă în încercăturile financiare și e economice ale Italiei.

„Ceea-ce se poate spera mai bine pentru pacea europeană”, zice terminînd sus citatul ziar, „este poate ca Italia să se retragă

din tripla alianță și să se ocupe să-și reformeze complet situațiunea economică, întrînd în același timp pe calea liberului schimb cu Italia și Anglia, puteri neutre, ca contra greutății, și cu Germania și Austria de o parte, Franca și Rusia, de alta, făcîndu-se echilibru, am pută poate înțepe să visăm o pace mai durabilă decît în fața amenințărilor complexe ale situației actuale.”

„Nouvelle Vremja” zice că vizita escadrei ruse la Toulon este nu numai un răspuns vizitei dela Kronstadt, dar' încă o dovadă a desvîlării și întăririi relațiilor amicale dintre Franca și Rusia.

Vizita Țarului făcută vasului francez Isly, ancorat la Copenhaga, și toastrurile admiralilor Rieunier și Avelane sînt dovada acestor sentimente amicale și a adîncii fraternități a flotelor ruse și franceze spre cel mai mare folos al păcii europene.

„Novosti” declară că politica Francei a apucat acum pe o cale largă, din care nu mai trebuie să ese.

Nici o putere din lume nu va pută desface sincera unire a Francei cu Rusia, formată pentru garantarea intereselor lor și mai cu seamă pentru siguranța lor reciprocă.

CRONICĂ

M. Sa Monarchul nostru a primit alaltăieri în audiență pe atașatul ambasadei române din Viena, dl căpitan de stat major Mavrocordat.

La temnița. Domnul Nicolau Roman a plecat la 3/15 l. c. la Seghedin spre a-și începe pedeapsa la care a fost condamnat de cătră juriul din Cluj în procesul Repliei. Despre plecarea d-sale ni-se scriu din Bistrița următoarele: Domnul Nicolau Roman a plecat astăzi cătră Seghedin pentru a suferi pedeapsa ce i-a dictat-o juriul din Cluj în procesul Repliei. La gară erau mulțime de inteligenți români din orașul nostru, care veniseră anume pentru a mai vedea odată pe acela, care merge ca să suferă pentru neamul nostru martiri și pe care un an de zile întreg nu au speranță de a-l mai revăde în mijlocul lor. Au venit deci să-l mai îmbrățișeze odată cu căldură frățească, înainte de a pleca. În momentul când domnul Roman se pregătea de a se urca în cupeu, eată că sosesc Români șoimșuri, care veniseră în mai multe căruțe pentru a-și arăta nestrămătată lor iubire și stimă față cu inbutil lor martir. Însuflețiri generale, îmbrățișeri și stringeri de mîni, entuziasmul e la culme, șoimșenii salută pe martir, apoi își liberează cu toții bilete pentru clasa a II-a și cu toții, bărbați și femei se urcară în cupeul unde era domnul Roman. Străinilor le părea curios și nu-și puteau explica ce poate să fie, că atăția plugari români, bărbați și femei se urcau în cupeul de clasa a II-a. Cupeul în care e domnul Roman e îndesuit de economi și inteligență, bărbați și femei. Când trenul se pune în mișcare, un puternic „Deșteaptă-te Române” începură a întona cu toții cei din cupeu, apoi urmă „Tricolorul” și alte poezii naționale, cîntate cu mare însuflețire. Cu toții l-am însoțit până la stațiunea din Serețel, unde luându-ne încă odată rămas bun dela inbutil nostru și dându-ne jos din tren, domnul redactor al „Minerului” Georgo Curteanu rostește un frumos discurs, la care răspunde domnul Roman plin de emoțiune și

Conform legii septenatului votată s'ob Mac-Mahon, guvernarea sa ar fi trebuit să dureze până la 1880; în cele din urmă însă mareșalul se obosise de luptele înverșunate dintre partizanii restaurațiunii și dintre republicanii radicali ai lui Gambetta, în mijlocul cărora dînsul sta ca reprezentantul ideilor republicane-conservatoare.

I-s'a atribuit neconștient intenția ascunsă de a favoriza restaurarea monarhiei. E adev'rat în tot cazul că negocierii au încercat se face între oamenii contelui de Chambord și mareșalul Mac-Mahon; se cunoaște însă cuvîntul rămas istoric ce s'a atribuit mareșalului: „Dacă steagul al s'ar desvîlă în fața steagului tricolor, puștiile (les chasspots) s'ar descărca singure”. Nu, mareșalul nu voia să răstoarne republica, dacă nu pentru altceva, dar' fiindcă știa că aceasta ar fi adus nouă turburări în țeară, poate războiul civil. În schimb însă a ținut cu statornicie la politica sa conservatoare, și când la 5 Ianuarie 1879, alegerile au dat și în senat majoritatea stîngei, el s'a folosit de pretextul unei neînțelegeri cu ministrii sei asupra proiectului de lege, privitor la marile comandamente militare, pentru a-și da demisia, fără recriminări politice (30 Ianuarie). În aceeași zi domnul Jules Grévy era proclamat de congres președinte al republicii.

Mareșalul reîntră din acel moment în viața particulară, respectat în retragerea sa nu numai de prietenii sei, ci și de cea mai mare parte din foștii sei adversari, afară poate de bonapartiștii militanți, ale căror atacuri n'au reușit cu toate acestea de a-l scoate din calmul senin în care și-a petrecut tot restul vieții sale, atât de pline și de remarcabile.

„Timpul.”

Mac-Mahon.

Mac-Mahon (Marie-Edme-Patrice-Maurice) de duce de Magenta, mareșal al Francei, fost senator, al doilea președinte al republicii franceze, născut la Sully (Saône-et-Loire) la 13 Iulie 1808, era coboritor dintr'o veche familie catolică irlandeză, care-și legase destinele de soartea Mariei Stuart când aceasta venise în Franca.

Tatăl seu, pair al Francei, era un amic personal al regelui Calor X. El însuși și-a făcut educația militară la St.-Cyr și primele arme cu ocazia expediției din Algeria. Căpitan dela vîrsta de 25 de ani, s'a distins foarte mult în această expediție și mai ales cu ocazia asaltului dela Constantină.

La 1845, adecă la vîrsta de 37 de ani, era deja colonel; peste trei ani general și peste alți patru, în anul 1852, general de divizie. Cu aceeași rezezițiune a trecut și prin gradele legiunii de onoare.

După-ce comandă trei ani divizia din Constantină, fu rechemat la Paris și numit, în August 1855, comandant al unei divizii de infanterie în corpul mareșalului Bosquet, în Crimea. La asaltul dela 8 Septemvrie dela Sevastopol a luat partea cea mai onorabilă și cea mai primejdioasă: asaltul fortului Malakof, cheia Sevastopolului, care trecea drept inexpugnabil. Mac-Mahon, mulțumită avîntului de necrezut al trupelor sale, a reușit a-l lua și a se menține într'însul cu toate atacurile desperate ale Rușilor. Mare cruce a legiunii de onoare și dignitatea de senator fură răsplată acestui strălucit fapt de arme.

La 1857, după o altă strălucită expediție în contra Kabiliilor, a fost numit comandant-șef al tuturor forțelor de uscat și de mare ale Algeriei.

În războiul Italiei, dela 1859, chemat la comanda unui corp de armată, a luat partea cea mai principală la victoria dela Magenta și a fost numit, chiar pe câmpul de război, duce de Magenta și mareșal de Franca.

Însărcinat de a reprezenta Franca la încoronarea regelui Wilhelm al Prusiei, mareșalul Mac-Mahon desfășură o pompă extraordinară (Noemvrie 1861). La reînțoarcere fu numit comandant al corpului de armată al 3-lea, în locul mareșalului Canrobert, ear' la 1 Septemvrie 1864 fu numit guvernator general al Algeriei.

Act mareșalul dete peste sisteme greutăți în strălucita sa carieră. Sistemul, cu a cărui aplicare fusese însărcinat de împăratul Napoleon și care țintia la crearea unui regat arab, nu isbuti deloc. Colonizarea dădea în d'erdet, Algeria începuse să devină pradă unei miserii în contra căreia forță omenească nu putea lupta. Sistemul trebuia părăsit și cu venirea la putere a cabinetului Emile Ollivier se decretă restabilirea sistemului de colonizare regulată. Mareșalul Mac-Mahon se crezută dator a-și da demisia (1870) în fața dispozițiilor opiniei publice. Consiliul ministrilor însă fi respinse demisia, voină a profita de influența sa personală pentru punerea în practică a noiei organizații.

În momentul declarației războiului Prusiei (Iulie), mareșalul fu totuși rechemat în Franca și pus în capul corpului I de armată, însărcinat cu apărarea Alsaciei. Se știe căt a fost de nenorocos în această campanie. Bătut dela început între Woerth, Reichshoffen și Froeschwiller de cătră prințul regat al Prusiei, făcū o retragere strategică spre Nancy și Châlons. La Châlons se organiza atunci o nouă armată și comanda se dete mareșalului de Mac-Mahon. Dar' mînaile-i fură legate prin ordinile ce-i veniau dela minister și care nu se potriviau cu planurile sale.

Pe când el avea cu totul alte planuri de rezistență, primul ordinul se plece în ajutorul mareșalului Bazaine. Astfel își concentră mareșalul Mac-Mahon toate forțele sale la Sedan. Se știe cum 120.000 de Francezi au fost bătūți aci de 180.000 de Germani sub comanda prințului regat al Prusiei. Mareșalul Mac-Mahon fusese rănit de o țandără de obuz dela primele ciocniri (fapt pe care de altfel detractorii lui l-au gădăuit mai tîrziu) și a lăsat comanda generalului Ducrot. Dar' generalul de Wimpffen, care tocmai sosia pe câmpul de luptă cu un ordin dela ministerul de război; luă el comanda și încercă o sparere a rîndurilor „tîșmane”, care încunjurau acum armata franceză din toate părțile. În interval, împăratul Napoleon, al cărui cartier general era la Sedan, dădea ordinul de a se arboră drapelul parlamentar. Capitulațiunea fără condiții a împăratului și a armatei fu iscălită de g-neralul de Wimpffen. Regele Prusiei autoriză atunci pe mareșalul de Mac-Mahon să fie transportat la Pourru-aux-Bois, de unde mai tîrziu se duse după soldații sei în Germania.

La semnarea preliminarilor de pace, mareșalul se întoarse în Franca și sosi la Paris tocmai în ziua în care isbucni războala. Un decret al puterii executive îl puse în fruntea armatei dela Versailles. La 28 Maiu el luă Parisul din mîna comunarilor și restabilă astfel ordinea.

La alegerile complementare pentru adunarea națională mai multe departamente fi oferiră candidatura și o parte însemnată a adunării voia să-l pună în fruntea ei și în contra dlui Thiers. Mareșalul refuză, declarînd că nu vrea să se amestece în politică, nici să lupte pe această cale, fie pentru, fie contra republicii.

În Septemvrie 1871 depuse înaintea comisiei însărcinate a examina cauzele revoluției

dela 4 Septemvrie și revendică pentru el singur răspunderea nenorocirilor care au urmat după marșul operat de armata sa dela Châlons la Sedan. O subscripție deschisă de „Figaro”, după bătălia dela Reichshoffen (celebra șarje a cuirasierilor franceze), pentru a-i oferi o sabie de onoare, profeșese mai bine de 40.000 de franci. Mareșalul refuză sabia și cedă suma adunată unei opere de binefacere.

La o alegere complementară (7 Ianuarie 1872) i-se oferir din nou candidatura departamentului Seinei în contra lui Vautran, candidat moderat, și a lui Victor Hugo, candidat radical, dar' n'l Thiers nici de astă-dată.

Când dl Thiers crezută de cuvîntă a demisiona, la 20 Ianuarie 1872, mareșalul de Mac-Mahon se făcū interpretul sentimentelor armatei, rugînd pe președintele republicii să-și retragă demisia. Peste câteva zile reprezentanții centrului drept îi oferiră să-și susțină candidatura la vice-presidenția republicii, titlu pe care mulți deputați voiau a-l restabili. Mareșalul refuză și de astă-dată; dar' partidul monarchist, sigur de rezistența dlui Thiers, la ori-ce idee de restaurație, nu-și părăsise vederile asupra mareșalului, și în ședința de noapte dela 24 Maiu 1873, fără să-și fi pus candidatura, se vîzū ales președinte al republicii cu 390 de voturi din 392 votanți; stînga întreagă se abțînuase.

A treia zi dl de Broglie, șeful cabinetului, cetî în adunare un mesagiu, în care se remarcău pasagele următoare: „Voiu fi cu energie și hotărîre conservator... voiu imprima administrațiunii unitatea, coeziunea, spiritul de consecvență...”

A vorbi de tot ce s'a făcut pentru progresul Francei sub presidenția mareșalului, ne-ar duce prea departe.

De altfel epoca presidenției sale (1873—1879) e încă destul de apropiată pentru-ca să nu se fi șters din amintirea generației actuale.

nația strigând un puternic de „Să trăiască”. Clopotelul sună și trenul se pune în mișcare, dl Roman se pune în fereaștră, salutările se continuă prin semne până când trenul dispare. Dela gară am plecat apoi cu toții în comuna Serețel, unde după o scurtă petrecere de frățietate Bistrițienii au plecat spre Bistrița, ear Șoimușenii pe valea Șieului către Șoimuș.

Numire. Practicantul în drept Robert Maraschki dela judecătoria cercuală din Orăștie e numit subnotar la judecătoria din Uioara.

Camera advocațională din Sibiu vestește, că avocatul Iosif Klöss din Ibașfalău, în urma înscărilor sale din viață a fost șters din lista camerei și curator al cancelariei sale e numit avocatul Carol Larcher.

Statul romano-catolic din Transilvania e convocat pentru 8 și 9 Noemvrie n. în Cluj.

Reforma posturilor de asistenți la universități. Consiliul de ministri ungar, la propunerea ministrului de instrucțiune, a hotărât ca asistenții dela universități să li-se compute anii de serviciu, dacă după aceea vor ocupa funcțiuni de stat. Ca asistenți vor fi aplicați pe viitor numai Dri în medicină diplomați.

Adunările de controlă pentru gloșai. Ministrul unguresc de honzevi va prezenta în curând în parlamentul maghiar un proiect de lege referitor la adunările de controlă ale gloatelor.

Visuri nebune. „Ellenzde” din Cluj, care, lucru vechiu, bate câmpii și îngroapă pe cetitorii sei cu politică de pe vremea lui Ciubăr-Vodă cel nebul, într-un articol cât postul Paștilor de lung, — se preocupă de răspunsul, ce are să-l dea ministrul Csáky la canosecele interpeleționi ale kossuthistului Madarász. Dela aceste răspunsuri depinde atitudinea politică a Românilor pe viitor, zice ziarul promisiunilor vage și al utopiilor nebune. Măi, măi! d'apoi că Români ai un program istoric și 1001 de răspunsuri d'ale lui Csáky sînt pentru noi — gura zice vîntul duce.

Botezul micului principe român. Cetim în „Teara”: Zilele acestea se vor lansa invitațiunile pentru botezul micului principe Carol. După cât știm, numărul acestor invitațiuni va fi foarte mare. Botezul se va oficia în mănăstirea din Sinaia de către I. P. S. S. metropolitan-primat și I. P. S. S. metropolitan din Iași. Nașii principelui Carol vor fi A. S. I. ducesa de Saxa-Coburg-Gotha și I. P. S. S. metropolitan-primat. M. S. Imperatul Rusiei va fi reprezentat prin ministrul respectiv și poate și de unul din membrii familiei imperiale. Se crede că M. S. regina Victoria va fi reprezentată prin ducele de Wales, dar' această știre o dăm sub rezervă. Ziua botezului va fi sîrbărită în toată țeara, sătenilor de prin satele învecinate li-se vor da o masă chiar în curtea castelului. Seara va fi mare bal la castel.

Episcopatul român în Macedonia. Cetim în ziarul „Peninsula Balcanică”, numărul cel mai nou: „Informațiuni din izvor oficial ne asigură că destinația episcopatului românesc în Macedonia este reluată și că tratările ce se fac cu sublima Poartă în această privință sînt pe așa cale, încît lasă să se întrevadă rezolvarea mai mult decît probabilă a acestei probleme în mod favorabil intereselor românismului într-un viitor foarte apropiat”.

Charles Gonnod, renumit compozitor a înecat din viață în 15 Octomvrie. El a compus muzica la operele: „Romeo et Juliette”, „Zean d'Arc”, „Cung-Marc” etc.

Presă germană critică foarte aspru discursul recent al ministrului-president italian Giolitti. „Vossische Ztg.” zice: „Un bărbat de stat mediocru, un discurs mediocru, un succes mediocru”. „Berliner Tgbtt.” observă, că discursul lui Giolitti se distinge prin totala lipsă de idei. La bursă a scăzut renta italiană până la 82.40.

Monumentul împăratului Wilhelm I. Ia 18 c. s'a făcut în Bremen, cu mare solemnitate, desvîlirea monumentului împăratului Wilhelm I. La acest act festiv a fost de față și împăratul. Înainte de desvîlire, primarul orașului a rostit un discurs, în care a salutat pe împăratul ca pe conservatorul și continuatorul marelui opere, la care a pus temelile marelui seou. Împăratul Wilhelm a mulțumit orașului Bremen pentru venerațiunea ce păstrează bunicului seou. După terminarea sîrbării, împăratul s'a reîntors înapoi la Berlin. În tot timpul cât a petrecut în Bremen, poporațiunea i-a făcut ovățuni entuziaste.

Plecarea Țarului din Copenhaga. Familia imperială rusă, după-cum se depeșează din Copenhaga, a plecat la 18 c. dimineața de acolo cu yachtul „Steaua-polară”. În aceeași zi a plecat de acolo și principesa de Wales cu ficele.

Escadra engleză în Italia. Admiratul Seymour, comandantul escadrei engleze dela Tarent, însoțit de admiratul italian Corsi și de 30 ofițeri de marină englezi și tot atîția italieni a plecat la 18 c. dimineața cu tren separat la Policoro, spre a lua parte la o vîntătoare de iepuri, mistreți și vulpi în revierul baronului Berlingieri. După terminarea vîntătoarei, care a avut un rezultat strălucit, oaspeții s'au intrunit la un

dejun și seara la 6 oare s'au reîntors cu trenul înapoi la Tarent. Admiratul Seymour și-a exprimat via sa mulțumită pentru atențiunea de care au fost părtași ofierii englezi.

Marchisul Salisbury despre puterea maritimă a Angliei. La 18 c. marchisul Salisbury a ținut la Ormskirk un discurs, în care a accentuat, că puterea maritimă a Angliei trebuie menținută la nivelul ei, deoarece-ce alte țeri dau o deosebită atențiune flotelor lor. Dacă Irlanda va primi prin Home-Rule flota ei proprie, atunci ar trebui supraveghiați termurii Irlandei, căci Irlandezii ar pute foarte ușor permite unui inimic, sub anumite condițiuni, ca să debarce în Anglia.

Revoluțiunea în Brasilia. Se depeșează din Rio-de-Janeiro, că canonada între forturi și escadra insurgenților se urmează cu mare înverșunare. Mai multe corăbii de ale insurgenților au fost rîu deteriorate. Orașul încă a suferit stricăciuni însemnate. Insurgenții le lipsește mijloacele de traiu, astfel că vor trebui să interupă blocada.

Boala de vite. În orașul Deva din comitatul Hunedoarei a murit în 23 Septemvrie a. c. o vită cornută în urma boalei de splină.

SUPLEMENT. Atragem atențiunea onoraților cetitori asupra supplementului alăturat la numărul nostru de astăzi.

Interesant e anunțul lui Iosif Heckscher din Hamburg aflător în numărul de astăzi al foii noastre. Prin plățirea promptă și discretă a sumelor câștigate aici și în provincie, această casă și-a câștigat un nume așa de bun, că facem pe toți atenți la inseratul de astăzi al acestuia.

Din public.*) Dare de seamă și mulțumită publică.

Comitetul bis. gr.-ort. din Totoiu își ține de cea mai sfîntă datorință a aduce călduroasa sa mulțumită tuturor acelor preasțimați dñi și doamne care au binevoit a lua parte la concertul dat în 4/6 Iulie a. c. în Alba-Iulia, al cărui venit curat este destinat pentru edificarea bis. din Totoiu.

Cu această ocaziune suprasolviri au încurs dela următorii domni:

- Mihaiu Cirlea, notar public în Abrud 3 fl. 40 cr., Dr. Nathan din Alba-Iulia 4 fl. 20 cr., Ioan Plesia, not. cercual 3 fl. 40 cr., Ludovic Andreiu 3 fl. 40 cr., Teodosiu Lobonț 2 fl. 40 cr., Ioan Moldovan 2 fl. 40 cr., Stefan Popescu 2 fl. 40 cr., Rus, căpitan 1 fl. 20 cr., Damo Vilmos, protopretor 1 fl., Ionaș Giula, proprietar 1 fl., Ionaș Giula 1 fl., St. Poklosy, maior 1 fl., Nicolae Muntean 20 cr., Alexandru Comșa 40 cr., Remus Șerban 20 cr., Avram Grecu din Cârna 1 fl., Nicolau Florescu 1 fl., Medeașan 20 cr., Iuliu Albini, notar 1 fl. 20 cr., Iuliu Pap 20 cr., Ioan Puntean, preot 70 cr., Ioan Rusan din Mesentea 80 cr., Crișan, not. 1 fl., Victor Ciora 40 cr., Drimbarean din Alba-Iulia 40 cr., Andreiu Patachi, teolog 20 cr., Aureliu Sava 20 cr., Iuliu Moldovan 1 fl., Bogdan din Săsciori 80 cr., Simion Buta 40 cr., Dr. Bran 40 cr., Pompiliu Piso 1 fl. 20 cr., Görög 20 cr., I. Papiu 20 cr., Emanuel Hirschs din Partos 1 fl., D. Chirila 40 cr., Ioan Hulea, teolog 20 cr., N. N. 20 cr., Ludovic Giurca 20 cr., Teodor Bogdan 20 cr., Pop, jude 20 cr., N. N. 20 cr., Vasile Hățeșan 1 fl., Ioan Cirlea 40 cr., Iuliu Montoni, protopop 1 fl. 20 cr., Stefan N. 20 cr., Valeriu Montani 20 cr., Botzan 20 cr., Cornel Cirlea 40 cr., Iliescu, preot 40 cr., Amos Popescu 1 fl. 40 cr., V. Daramus, notat 40 cr., Silviu Patia 20 cr., N. N. 20 cr., George Muncus 20 cr., Murășan 1 fl., M. Nicola, avocat 20 cr., Albert Vintze 1 fl., N. Groza 20 cr., N. Tulburean 20 cr., Deian, not. 20 cr., Cadar, not. 20 cr., D. Roman 40 cr., Iosif Cirlea 40 cr., N. N. 20 cr., N. N. 20 cr., Atanasie Totoiian 1 fl., George Vințan 40 cr., Antonie Cricovan 40 cr., Nicolae Meteașan 40 cr., Ioan Magda, paroch gr.-ort. 1 fl., Cimbulea, comptabil 1 fl., N. Ivan, adm. prot. 1 fl. 86 cr.

Au încurs deci cu vinderea biletelor și suprasolviri laolaltă suma de 301 fl. 24 cr., din care substrăgîndu-se speșele rămăne un venit curat de 124 fl. 26 cr., care sumă s'a predat curatorului bis. pe lîngă cuitanță.

Pentru comitetul parochial: Iuliu Moldovan, not comitetului.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacțiua nu primește răspunderea.

Posta redacțiunii. Dlul I. B. în B. Ș. Din lipsă de spațiu și pentru-că despre acel eveniment s'a publicat deja o corespondență mai lungă.

Posta redacțiunii. Dlul I. B. în B. Ș. Din lipsă de spațiu și pentru-că despre acel eveniment s'a publicat deja o corespondență mai lungă.

Bibliografie. A apărut: Discursul de apărare rostit de dl Ioan Russu Șirianul înaintea curții cu jurați din Cluj în ziua de 12 Septemvrie n. în a' XI. proces de presă al „Tribunei”. Sibiu. Tiparul „Institutului Tipografic”.

A apărut! Elemente din Biblie și din Istoria bisericăscă pentru școalele populare române de Iosif Aron, învîțător. Editura librăriei Ciurcu, Brașov, 1893. Prețul 30 cr.

A apărut: În plasă, În baltă, Cale grea, La coade, La cărcima lui Tîriplă. Schițe de Ioan C. Panțu. Brașov, editura librăriei Ciurcu. Prețul 30 cr.

„Istoria Universală” pentru școalele secundare. De Vasile Goldiș, profesor. Volumul II. Evul mediu. Cu 70 de ilustrațiuni. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov 1893.

A apărut: Catechismul religiei ortodoxe-răsăritene pentru școalele populare de Dr. Petru Barbu. Admisă ca manual de propuneri, până acum de venerabilul consistor diecesan din Arad. Caransebeș, 1893, tiparul tipografiei și librăriei diecesane. Prețul 20 cr. sau 40 bănuți.

A eșit de sub tipar și se află de vînzare la toate librăriile din România și la autor: Ediția a IV. din Gramatica practică a limbii germane, de G. Coman. Partea I.: Etimologia, p. II.: Sintaxa și p. III.: Crestomația. Un dicționar complet germano-român româno-german este anexat gramaticii. S'au adus îmbunătățiri deosebite noiei ediții și o putem recomanda ca cea mai bună gramatică spre a studia limba germană, atât profesorilor cât și particularilor care se indeletnicesc cu studiul acestei limbi.

De același autor se află și următoarele opere: Gramatica limbii latine, cu sintaxa ei. Gramatica limbii grecești.

Istoria lumii vechi, cu un atlas istoric deosebit de manual, însă conținut în prețul manualului. Hartele sînt lucrate în litografie cu colorii.

„Trăvnițe”, 100 de cîntece populare, slovace, armonisate în mod foarte măiestru și plăcut pentru pian. Prețul: 1 fl. 50 cr., cu porto 1 fl., 55 cr.

În editura librăriei Ignatz Hertz din București se află de vînzare „Ora de opă” de preotul Knepp. Prețul unei broșuri 30 bani sau 16 cr.

Călindarul zilei. 9/21 Oct. 1893. Iulian: Muc. Eulampie. Gregorian: Cordula. Soarele: răsare 5.53 apune 5.13

Buletin meteorologic. Sibiu, 21 Oct. n. 10 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura cupului Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului. Observat: 733.8, Diferența din prezintă: +1.5, Temperatura cupului Celsius: -3.6, Maximul și minimul de temperatură: +12.3+4.2, Direcția vîntului: NV O

Din țeară 18 Oct. n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcția și tăria). Stațiunile: Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu. La 21 Octomvrie n. Hotel „Neurhther”. E. Kontar, Fischhof și Timmerling, pelerini din Viena. Hotel „Habermann”. A. Ștefănescu din Sebișel. I. Becka din Strugar. I. Kățana din Baz.

Teatru orașenesc. Duminecă, în 22 Octomvrie n. 1893: După amiază la 3 oare: „Der Verschwendter”. Seara la 7 oare: „Der Vogelhändler”. Operetă comică în 3 acte de M. Vest și Held.

Economic. Buletin agricol. La tirgul din Paris cursurile au scăzut în mod simțitor. Făina a perdut 75 centime. Buna dispozițiune a cumpărătorilor a dispărut. Cei dela bursă au prins curajiu. Toate tirgurile din lume sînt influențate. În New-York a costat: grăul 73 1/8, la Londra prețurile sînt neschimbate. La Anvers tirgul cerealelor a fost slab. Recolta fructelor a început.

În porturile române mișcarea a fost limitată, influențată prin bursa din străinătate și prin dispozițiunea pieselor de acolo.

Tirgul din Odessa a fost foarte activ, prețurile însă au fost slabe. Cumpărătorul principal a fost Anglia apoi Franția.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena publică următoarele insolvențe: Iosif Seemann, comerciant în Viena; Bodog Fischer și Catalina Fischer în Znyavárallya; Daniil Dukávič în Török-Szent-Miklós; Solomon Schön, neguțător de vestiminte în Vinkovec; Ignatie Blau, comerciant în Răcz-Almás; Iosif Braun et fiul, firmă comercială în Szarvas; Adolf Braun, comerciant în Szarvas; Maritz Szenszki, comerciant în Oradea-mare.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 6 Octomvrie v. 1893. Gussi lui L. Mendl, orz 2100 hect. 3.85 lei. Fratei Bach lui G. Nicolopulo, porumb 1280 hect. 6.22 1/2 lei. Fratei Bach lui Galiazato, grău 2690 hect. 8.05 lei. F. Carnevalli lui Bloch & Co., porumb 14000 hect. 6.40 lei. Sigmund Strass lui A. Kirschen, porumb 4300 hect. 6.10 lei. Christoforato fr. lui Peirano, porumb 7000 hect. 6.12 1/2 lei. Tzucos & Lecos lui Peirano, porumb 3800 hect. 6.20 lei. Galano lui A. Erfing, porumb 7800 hect. 6.45 lei. U. I. Negroponte lui O. Graff, grău 2670 hect 7.50 lei. Țuclos lui O. Graff, grău 1650 hect. 7 lei. Frații Bach lui I. Milas & fiu, grău 4050 7.72 1/2 lei. I. Cațica lui F. Carnevalli, grău 8200 hect. 8 lei. St. Verona lui M. Vexler, orz 3500 hect. 4 lei.

Cereale sosite: Pe apă: grău 18 690 hect., orz 14 950 hect., porumb 67.030 hect. Pe uscat: grău 5700 hect., porumb 1700 hect.

Prețul mărfurilor

Piața din 10 Mediaș, Octomvrie v. Grău frumos hectolitru fl. 5.— până fl. 5.25, grău mestecat fl. 3.75 până fl. 4.—, sîcără fl. 3.30 până fl. 3.50, cucuruz fl. 3.50 până fl. 4.—, ovîs fl. 2.30 până fl. 2.50 orz fl. 2.80 până 3.—, sîmîntă de cânepă fl. — până fl. —, sîmîntă de in fl. — până fl. —, fasole fl. 4.— până fl. 5.—, mazere fl. 6.— până fl. 7.—, linte fl. — până fl. —, cartofi fl. 1.50 până fl. 2.—, mălaiu fl. — până fl. —, sîu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 24.—, luminări turnate de sîu fl. 36.— dăna fl. 40, unsoare de porc fl. 58 până 60, slănină fl. 43.— până fl. 49, cânepa fl. 30.— până fl. 33 — fîn fl. 1.80 până fl. 2.—, sîpun 100 buc. fl. 20 până fl. 30.—, spirit pur hectolitru fl. 5.5.— până fl. 5.7.—, carne de vită chilo 48 până 52 cr., carne de vițel 40 cr. până 52 cr., carne de porc cr. 44 până 48, carnea de oaie fl. 20.— până 24.—, ouă 4 cu 10 cr.

Piața din Făgăraș, în 7 Oct. v. Grău hectolitru fl. 5.50 până 6.75; grău mestecat fl. 4.25 până 5.— sîcără fl. 3.20 până fl. 3.50; orz fl. 2.70 până fl. 3.—; ovîs fl. 2.20 până fl. 2.50; cucuruz fl. 3.50 până fl. 3.80; mazere fl. 5.— până fl. 6.— asole fl. 4.— până fl. 5.—; linte fl. 8.— până fl. 9.—; sîmîntă de cânepă fl. 5.— până fl. 6.— sîmîntă de in fl. 6.— 7.—; cartofi fl. 1.6.— până 4.—; mălaiu fl. 8.— până fl. 9.—; sîu brut 100 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de sîu urnate fl. 41.— până fl. 44, unsoare de porc 100 chl. fl. 65.— până fl. 66.—; slănină 100 chilo fl. 52 până fl. 60.—; sîpun 100 buc. fl. 22.— fl. 26.—; cânepă fl. 30.— până fl. 35.—; fîn fl. 2.50 până fl. 3.— carne de vită chilo 48 cr.; carnea de vițel 44 până 50 cr.; carnea de porc 38.— până 40.—; carnea de oaie 32 până 28.—; ouă 5 cu 10 cr.

Piața din Brașov, în 18 Oct. n. Grău frumos hect. fl. 6.30, de mijloc fl. 5.60, mai slab fl. 5.—, grău mestecat fl. 4.—, sîcără frumoașă fl. 3.70, de mijloc 3.50 fl., mai slab —.—, orz frumos fl. 2.3 —, de mijloc —.—, ovîs frumos fl. 1.90, de mijloc —.—, cucuruz fl. 3.—, mălaiu fl. 3.40, mazere fl. 6.—, linte fl. 12.— fasole fl. 3.50, sîmîntă de in fl. 10.—, sîm. de cânepă fl. 4.—, cartofi fl. 90.—, carne de vită p. chilo : 6—5 cr. carne de porc 48 — 50 cr., 10 ouă cu 20 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch în 17 Oct n. s'au notat: ungurești bătrâni grei — cr. până —.— cr., de mijloc —.— cr. până —.— cr., ungurești grei tineri 43.— cr. până 43 1/2 cr., de mijloc 44.— cr. până 46.— cr., ușori 47.— cr. până 42.— cr., marfă țerănească grea 42 1/2 cr. până 43 — cr. de mijloc 44.— cr. până 46.— cr., ușoară 47.— cr. până 46.— cr., românești, de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito s'er bești grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.— până cr. 41.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Oct. n. 1893.

Table with 4 columns: Sîmînte, Cuaștina per Hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilo. Sîmînte: Grău Bănățeneșt vechiu 74, Grău dela Tisa 74, Grău „Pesta” 74, Grău de Alba-Reg. 74, „Bacia” 74, Grău ung. de Nord 74.

Table with 4 columns: Sîmînte vechi ori noue, Soial, Cuaștina per Hect., Prețul per 100 chilogr. Sîmînte vechi ori noue: Sîcără 70-72, Orz 60-62, Ovîs 62-64, Cucuruz (porumb) 39-41, Meiu 75, Hrișcă —.

Table with 2 columns: Produse diverse, Soial, Cuaștina per Hect., Prețul per 100 chilogr. Produse diverse: Sem. de trif. Lucernă ungurească, Oleu de rap. rafinat, Uns. de porc dela Pesta, Slănină avîntată, Sîu afumată, Prune, Lietar slavon, non bănățenesc, Miere brută, Ceară de Rosenau, Spirt brut, Drojdițe de spirt.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 21 Octomvrie n. 1893. Hărtie-monetă română . . . Cump. 9.93 vînd. 9.98 Lire turcești 11.30 „ 11.40 Imperiali 10.05 „ 10.12 Ruble rusești 1.31 „ 1.30

Bursa de Budapesta.

Din 19 Oct. n. 1893. Renta de aur ung. 6.— 116.10 „ „ 4.— 116.10 „ hărtie 5% 122.— Împrumutul căilor ferate ung. 122.— Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 126.— Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 100.50 Bonuri rurale ung. 94.50 „ croate-slavone 98.— Obligațiunile desp. regalilor 100.— Împrumut cu premiu ung. 150.50 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 143.— Renta de hărtie austriacă 96.60 „ de argint austriacă 96.60 „ de aur austriacă 119.50 Losurile austriace din 1890 161.— Acțiunile băncii austro-ungare 992.— „ de credit ung. 417.50 „ „ austr. 384.10 Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina” 101.— Argintul — Galbeni împărătești 6.— Napoleon-d'ori 10.03 Mărci 100 imp. germane 62.25 Londra 10 Livres sterlingi 126.45

Bursa de Viena.

Din 19 Oct. n. 1893. Renta de aur ung. 6% 116.10 „ „ 4% 116.10 „ hărtie 5% 122.— Împrumutul căilor ferate ung. 126.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 122.— (Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 100.80 Bonuri rurale ung. 94.35 „ croate-slavone — Împrumut cu premiu ung. 150.50 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 143.40 Renta de hărtie austriacă 96.85 „ de argint austriacă 96.70 „ de aur austriacă 119.40 Losuri pentru austr. din 1890 161.— Acțiunile băncii austro-ungare 992.— „ de credit ung. 417.50 „ „ austr. 384.16 Argintul — Galbeni împărătești 5.90 Napoleon-d'ori 10.00 Mărci 100 imp. germane 62.20 Londra 10 Livres sterlingi 131.62

Bursa de București.

Din 4 Oct. v. — 4 oare p. m. Cassa Ultima Renta rom. per 1875 5% 158. — Renta română amort. 5% 06 1/2. — (Schuldverschreib.) — Oblig. de stat. C. F. R. 6% 102.— Renta rom. (Kur. conv.) 6% — Împrumutul municipal 5% 98.— Scrișuri func. rurale 5% 104.50 Scrișuri func. rurale 7% 102.— Idem urbane 7% 93.— „ 6% 84.— „ 5% 1645 Banca-Naț. (500 lei vîrs. intr.) 298 Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.) 310 Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.) 101 Soc. rom. de reasig. — Soc. r. de cou (250 lei vîrs.) — Oblig. Cassai Pensiunilor — Agio — Schimb Londra 3 luni — Berlin 3 luni — Paris 3 luni — Viena — Agio — Redactor responsabil: Cornel Scurtu.

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL,

de un efect excelent la morburii de stomac, un medicament indispensabil de casă și poporal demult cunoscut.

Simptomele, după care se cunosc morburile de stomac sunt: Lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu, blesare, rigăeală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbinare, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburii de ficat și hămorrhoidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady, Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez de veritabilitate”. Aceasta fașie e provăzută și cu încălțura mea. (1859) 11-43

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia de Pildner, farm. Schuster; Sighișoara: farm. F. Folbert, farm. I. H. Weber.

Lemne de fag pentru foc

cu vagonul și cu stânginul furnisează [2348] 2-3 „Siebenbürger Vereinsbank“ societate pe acții. Comande se primesc în cancelarie strada Măcelarilor 10.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A eșit de sub tipar: Călimdarul Poporului

pe anul comun 1894.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1894. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrului. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — „Naufragiul”. — Novela de Enric Castell-novo. Tradusă de Ioan Russu Șirianul. — „Episootia”. (Din scrierea lui Anton Bacalbașa: Moș-Teacă din casarmă). — *Economic*: Cum ne putem ajuta când ne amenință lipsa de nutreț și de paie; Despre altoirea viței de vie; Floarea soarelui, o minunăție plantă pentru producerea de ulei. — *Poesii*: „Plușul blăstemat”, de V. Alexandri; „Traiul când țese urește”, de G. Coșbuc; „Gornistul dela Grivița”, de Ioan Nenitescu; „Patriei Românilor”, de G. Murnu; „Vulpea și răcii”. Fabulă, de Tr. I. Magier; „Vulturul și Teranul”. Anecdota, de C. B. Ceahor; „Ghicitori”, de V. Simiganoschi; „Defăimătorul”. (Caracter) de Paris Mumuleanu. — *Partea hazlie*: Tăierul cu două fețe, de Anton Pan; Sămănța de sare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Insetate. Numai 20 cr. exemplarul.

Icere, Pești de mare, Conserve de Pești

Cipar în gelée prima, tare extra	butoiaș fl. 4.— v. a.	1/2 butoiaș fl. 2.35 v. a.
„ „ „ tare	„ „ 3.75 „ „	„ „ 2.20 „ „
„ „ „ mijloc. tare	„ „ 3.50 „ „	„ „ 2.10 „ „
Cipar (-Roll) în gelée (fără case) cam 25 porțiuni	butoiaș	4.50 „ „
Scumbrie în gelée (numai părți de mijloc)	„ „	2.50 „ „
Scumbrie „Bismarck“ (fără case) în sos picant	„ „	2.10 „ „
Scumbrie ff pentru fript, cel mai bun pește de Marea-Ostică	„ „	2.10 „ „
Rollmops (tot un soi de scumbrie), cam 40—45 într'un	„ „	2.10 „ „
Scumbrie grasă ff, marinată cu ceapă și cu sos de mustar	„ „	2.10 „ „
Scumbrie-Matjes englezești, prima, 30—40 bucăți	„ „	2.10 „ „
Scumbrie burduf, olandeze, cam 30—35 bucăți	„ „	2.10 „ „
Scumbrie de delicatess în cel mai fin sos englezesc de mustar, 120—140 bucăți	„ „	2.10 „ „
Sardine rusești de coroană, în sos picant	„ „	1.75 „ „
Anchovis din Christiania, cu zarzavaturi de Nord adevărate	„ „	2.75 „ „
Scottine (scumbrii mici de delicatess), 80—100 bucăți	„ „	2.75 „ „
Mreană-cipar (friptă în sos), se ține foarte bine	„ „	3.50 „ „
Sardine în ulei, cele mai bune în coli postal cu 9 mari, sau 16 mici cutii	„ „	4.50 „ „
Silds pentru pofta de mâncare, fără oase	butoiaș	4.50 „ „
Sardele de Brabant din 1890, calit. cea mai bună	„ „	6.20 „ „
Neunaugen din Elbing, se ține foarte bine	„ „	4.40 „ „
Țir (Sprotten) de Kiel, lada cu 160—200 buc. fl. 1.20 2 lăzi = 1 coli postal	„ „	1.75 „ „
Iringă afumată (Bückling) de Kiel, 40—45 în lădiță	„ „	1.50 „ „
Scumbrie ca Salm, mare, grasă, afumată, (se ține foarte bine) în lădiță	„ „	2.25 „ „
Cipar afumat („Spickaal”), prima calitate în lădiță	„ „	7.50 „ „
Salm, afumat, „Scheibenlachs“ (ceva nou), în 4 cutii cu 15—20 bucăți; la cumpărare de 4 cutii	„ „	4.25 „ „
Icere din Ural, sure, boabe mari, foarte dulci 1 chilo	„ „	3.75 „ „
„ „ „ boabe mijlocii 1 chilo	„ „	3.25 „ „
„ „ „ Alasca (nou de tot), gustul celui de Astrachan 1 chilo	„ „	3.75 „ „
Pești de mare proaspeți, Morun de mare, Batoc, Cabliau, o lădiță	„ „	2.— „ „

Se trimit franco la ori-ce postă din Austro-Ungaria, nevdmuit, cu ramburs.

Philip Richard Peters in Altona (Holstein).

[1954] 10-10

Massa concursuală de vânzare.

Am onorul a aduce la cunoștința P. T. publicului, că am cumpărat în Boemia în calea concursului un

Mare deposit cu totul nou,

consistând din stofe pentru vestminte, pânzării, garnituri de pat, toale, zefire, covoare, barchende de șinoare și pique colorate, mai departe șaluri de iarnă și perdele, și îl vînd cu prețuri fixate din oficiu.

Cu deosebit respect

[2294] 2-3

Heudusehka Wilhelm,

ARAD, Asztalos Sándor utca 5 szám.

Vânzare ocașională.

Din pricina demolării edificiului casei de păstrare strada Cîsnădiei nr. 2 am onorul a aduce la cunoștința onoratului public, că pun la dispoziție cu prețuri de tot reduse depositul meu de

vestminte pentru domni, băieți și dame.

Cine vrea deci să cumpere ieftin, să nu scape ocașiunea, deoarece localul, din cauza dărîmării casei, trebuie să fie golit pînă în 15 Ianuarie 1894.

Apelând la binevoitorul sprijin mă recomand cu deosebit respect

[2314] 3-6

S. Goldstein.

Căștigul principal event. 500.000 mărci. **ANUNȚ de noroc.** Căștigurile sînt garantate de stat.

Invitare de a participa la ȘANSE DE CÂȘTIG

ale marelui loterii de bani garantată de statul Hamburg în care trebuie să se câștige la sigur

10 milioane 452.425 mărci

Căștigurile acestei favorabile loterii de bani, care conform planului cuprinde numai 110.000 lose, sînt următoarele, anume:

Cel mai mare câștig e ev. 500.000 marce.

Premiu	300.000 mărci	56 căștiguri à	5000 mărci
1 căștig à	200.000 „	106 căștiguri à	3000 „
1 căștig à	100.000 „	253 căștiguri à	2000 „
2 căștiguri à	75.000 „	6 căștiguri à	1500 „
1 căștig à	70.000 „	756 căștiguri à	1000 „
1 căștig à	65.000 „	1237 căștiguri à	500 „
1 căștig à	60.000 „	31 căștiguri à	300 „
1 căștig à	55.000 „	120 căștiguri à 200, 150 „	„
2 căștiguri à	50.000 „	33950 căștiguri à	148 „
1 căștig à	40.000 „	7992 căștig. à 127, 100, 94 „	„
5 căștiguri à	20.000 „	10848 căștig. à 67, 40, 20 „	„
3 căștiguri à	15.000 „	in total 55.400 căștiguri	„
26 căștiguri à	10.000 „		

și acestea se decid sigur în câteva luni în 7 secțiuni.

Căștigul principal de I-a clasă e de 50.000 m., crește în a II-a clasă la 55.000 m., în a III-a la 60.000 m., în a IV-a la 65.000 m., în a V-a la 70.000 m., în a VI-a la 75.000 m., în a VII-a la 200.000 m. și cu premiul de 300.000 m. event. la 500.000.

Pentru prima trăsura căștigătoare, care se fixează oficial costă întreg losul original numai fl. 3.70, jumătatea losului original numai „ 1.85, a patra parte din losul original numai „ —.95,

incl. timbrul pentru imperiul german. Fiecare participant primește dela mine, după-ce va fi efectuit tragerea, imediat lista oficială a tragerii neprovocat.

Planul de sortire cu emblemele statului, din care se vîd depunerile și împărțirea căștigurilor în 7 clase, se trimite înainte gratuit.

Plătirea și expedarea banilor de căștig

o fac direct, prompt și pe lîngă toată discrețiunea la adresa celor interesați.

Comande mă rog a se trimite prin mandat postal sau prin scrisoare închisă.

A se adresa deci cu însărcinările pentru proxima tragere, la tot casul însă pînă la

S Noemyrie a. c.

cu toată încrederea cătră

[2310] 1-5

JOSEF HECKSCHER,

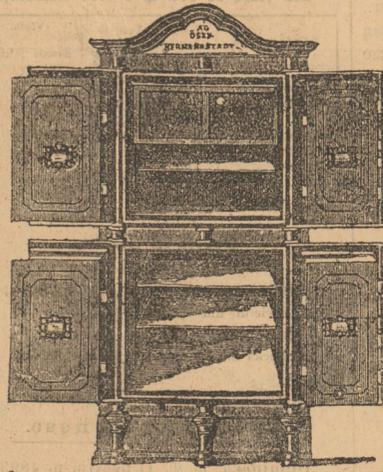
bancher și compto de schimb în Hamburg.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic:

AL X-lea PROCES AL ZIARULUI „TRIBUNA” ȘI O PREFATĂ RETROSPECTIVĂ.

Desbaterile urmate înaintea curții cu jurati în ziua de 17 Martie n. și anume: Discursul de acuzare și replica procurorului Dr. Aurel Lazar. Răspunsul și replica de apărare a dlui I. Russu Șirianul. — precum și articolul înscris și care-rea de punere sub acuzare a ziarului „Tribuna”.

Prețul 25 cr. sau 60 bani.

Fabricat în țeară!

Ces. și reg. privil.

Prima fabrică de casse ardelenească.

Existând de 12 ani, premiată cu mai multe distincțiuni a lui

A. Géza Öszy,

Quergasse Nr. 39, SIBIU, Hechtgasse Nr. 40. recomandă

Cassele și casetele sale de fier pentru păstrat bani, cărți și documente

sigure contra focului și spargerii

de construcție proprie a ei și putînd fi deschise numai de cumpărătorul însuși. Diferite forme și mărimi, cu prețuri mai ieftine, decât asemenea produse din alte fabrici.

CASSELE

[1316] 37-

sînt expuse vederii cercetătorilor în localul fabricii.

Prețuri curente ilustrate se trimit la cerere gratis și franco.